

Ensembles de Música Contemporània de l'ESMUC —Homenatge a Joan Guinjoan

Palau Fronteres

Diumenge, 28 de novembre de 2021 – 19 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Conjunt de percussió de l'ESMUC

Ensemble Contemporani de l'ESMUC

Ernest Martínez Izquierdo, *director*

Joan Guinjoan (1931-2019)

Homenatge a Carmen Amaya

Kurt Weill (1900-1950)

Suite Òpera de tres rals

Joan Guinjoan

El diari

Mao Miyoshi, *veu solista*

Luciano Berio (1925-2003)

Chemin IV

Nina Alcañiz Macias, *oboé solista*

Joan Guinjoan

Gic 79

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa.

#jovestalents #novacreació

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímica – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanques S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Poema

19-21 L'ambició com a meridià

(Les porques elevacions consagrades)

Aquests són els dies
que poden dir-se dies:
els de la rústica puresa
de l'alegria de l'amunt,
un enlaire
contra el sotmetiment aferradís
del gràvid terraqüi.

Pregar perquè algú et demani

–Cap on puges?

I tu poder dir

–Més enllà de l'enllà,
on ni tu no ho puguís entendre
però sí saber-ho
i rebentar
d'enveja.

Jaume C. Pons Alorda

Era (2018)

Comentari

L'obra de Kurt Weill (1900-1950), lluny de les avantguardes d'entreguerres, fou decisiva durant l'Alemanya de Weimar en la renovació de l'opereta i el teatre musical, i més tard, emigrat als Estats Units, en l'elaboració de la genuïna sonoritat de Broadway. De la seva obra més coneguda i universal, *Die Dreigroschenoper* (L'òpera de tres rals) estrenada el 1928, n'extragué un any més tard una suite arranjada per a orquestra de vents i percussió amb el nom de *Kleine Dreigroschenmusik* (Petita música de tres rals).

Luciano Berio (1925-2003), en canvi, forma part, juntament amb Bruno Maderna i Luigi Nono, del trident d'avantguarda més radical a la Itàlia de la segona meitat del segle XX. La seva obra, molt eclèctica i personal, es caracteritza per una recerca constant de les possibilitats tímbriques i tècniques dels instruments. En aquest sentit, és paradigmàtica la seva sèrie de *Seqüències* (1958-1996), cada una dedicada a un sol instrument, algunes de les quals readaptà amb acompanyament d'orquestra de cordes en la sèrie anomenada *Chemins* (Camins). *Chemins IV* és l'orquestració de la *Seqüència VII* per a oboè, reconeguda com una de les millors peces de la sèrie.

També decisiva, a Catalunya, fou l'obra i la figura de Joan Guinjoan (1931-2019), a qui ret homenatge el concert d'avui, veritable factòtum de la música contemporània a Barcelona durant el darrer terç del segle passat, ja fos com a intèrpret al piano o a la direcció del seu *ensemble* Diabolus in Musica o com a divulgador i promotor, tant des del seu càrrec a l'Ajuntament com des de la premsa i la televisió.

L'*Hommage à Carmen Amaya* (1986), per a un conjunt de sis percussionistes, forma part, amb *Fondo* i *Flamenco*, d'un conjunt d'obres amb clares influències del folklore andalús, els ritmes del qual tenien fascinat el compositor.

El diari (1977) és una obra per a soprano i conjunt intrumental sobre un text de Josep M. Espinàs que descriu amb gran encert tragicocòmic la lectura d'un diari de premsa local. L'univers humorístic de l'autor plana per les notícies de molt diferent caràcter, des de les paraules del President a l'anunci d'un gos perdut, però particularment graciosa és la pàgina d'esports.

GIC 1979 és la represa d'una obra homònima i bessona escrita l'any anterior, ambdues per a flauta, clarinet, piano, percussió, violí i violoncel.

Sergi Moreno-Lasalle, músic i crític musical

Biografies

Conjunt de Percussió de l'ESMUC

©Miquel Àngel Vich

Directors musicals, Lorenzo Ferrándiz i Ramon Torramilans

El *conjunt de percussió* és una de les activitats que vertebrèn la formació dels estudiants de percussió del Departament de Clàssica i Contemporània de l'ESMUC.

Tots els estudiants de percussió formen part del conjunt durant els quatre anys de la seva formació i participen en diferents projectes, en què interpreten les obres per a conjunt de percussió més significatives del segle XX, així com obres de nova creació o d'encàrrec.

Tot i centrar la seva activitat principal a l'ESMUC, sovint participa en importants festivals, sales de concerts i espais culturals del nostre territori, com el Sampler Sèries de L'Auditori, el Festival Mixtur-BCN, el MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona), el Centre Cultural La Model o la Sala Hangar.

Intèrprets: Andreu Ferrándiz, Javier Delgado, Álvaro Ayuso, Iñigo Dúcar, Luis Angulo i Joan Carot

Ensemble Contemporani de l'ESMUC

És uns dels grans conjunts estables de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i pertany al Departament de Música Clàssica i Contemporània.

Aquesta formació va néixer amb la voluntat d'ampliar el coneixement musical dels estudiants aprofundint l'estudi de les obres dels compositors més representatius del segle XX, així com de les tendències musicals més actuals. L'alumnat treballa el llenguatge i les tècniques instrumentals del repertori amb el seu director musical i, sovint, participa del procés creatiu de les obres col·laborant directament amb els compositors.

Intèrprets: Mao Miyoshi, *veu* | Louanna Cleries Añó i Antón Seijas Vieites, *clarinets* | Bruno Gil Moreno De Mora Sardà i Paula Piñero Garrido, *contrabaixos* | Ariane Pérez Segura i Maria Selvas Bou, *fagots* | Kathrin Haberkern i Estela Serrano Andújar, *flautes* | Thomas Christophe Peel, *guitarra* | Nina Macias i Alcañiz, *oboè* | Javier Delgado Pérez i Andreu Ferrandis Miguel, *percussió* | Arturo Moscoso Sequera, *piano* | Joseph Hooworth-Smith Lecha i Carlos Segura Agües, *saxòfons* | Alejandro Higon Abril, *trombó* | Pau Torres Alonso, *trompa* | Miquel Pla Forcadell i Miguel Valles Franco, *trompetes* | Marc Pere Pascual Villalonga, *tuba* | Lea Maria Gisler, Cesar Gonzalez Salinas i Estela Megías Sánchez, *violes* | Pau Andreu Cueves, Clara Garriga Traugut i Celia Molina Gómez, *violins* | Oihane Angulo Plazaola, Adrià Puigcerver Carceller i Quim Tejedor Arruga, *violoncel·ls*.

Ernest Martínez Izquierdo, director

Nascut a Barcelona (1962), és director honorari de l'Orquesta Sinfónica de Navarra i principal director convidat de l'*ensemble* BCN216. Des del 2019 és professor convidat a l'ESMUC.

Després de la seva formació musical a Barcelona i París, començà la carrera com a director d'orquestra creant el grup BCN216, especialitzat en la interpretació del repertori contemporani de cambra i amb el qual ha actuat als principals festivals internacionals.

Ha estat director assistent de l'Orquesta Nacional de España i de l'Ensemble Intercontemporain de París (convidat per Pierre Boulez), així com director titular i artístic de l'Orquesta Sinfónica de Navarra i de l'Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Ha dirigit les principals formacions espanyoles i internacionalment ha treballat amb la Tokio Symphony Orchestra, Kyoto Symphony Orchestra, Finish Radio Symphony Orchestra, Philharmonic d'Hèlsinki, Symphony de Trondheim, Philharmonique de Radio France, National de Lió, Filharmònica de Varsòvia, Gulbenkian Orchestra (Lisboa), Orquesta Sinfónica do Porto, Sinfônica Municipal de São Paulo, Orquesta Filharmònica de Zagreb, Orchestra Comunale de Bolonya, Beethoven Academie (Anvers), Tonkünstler Orchestra (Viena) i amb l'Ensemble Contemporain de Mont-real, Ensemble Modern de Frankfurt, Trondheim Sinfonietta, Wien Klangforum i Avanti! Chamber Orchestra (Hèlsinki), entre d'altres.

Com a director d'òpera destaquen les produccions *Adriana Mater* de Kaija Saariaho amb direcció escènica de Peter Sellars (estrenes a l'Òpera Nacional de Finlàndia i a la Santa Fe Opera dels Estats Units), *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, amb direcció escènica d'Emilio Sagi; *Carmina Burana* de C. Orff, amb posada en escena de La Fura dels Baus; la direcció musical de *L'amour de loin* de K. Saariaho, en una producció de Robert Lepage a l'Opéra del Quebec (Canadà), i de la creació de *L'ombra de Venceslao* de Martin Matalon amb posada en escena de Jorge Lavelli a l'Opéra de Rennes, i a les òperes d'Avinyó, Marsella i el Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc. El gener i febrer del 2018 va dirigir a l'Opéra de París les representacions d'*Only the sound remains*, l'última òpera de K. Saariaho, amb posada en escena de Peter Sellars, producció dirigida també al Teatro Real de Madrid i al Lincoln Center de Nova York el novembre del 2018.

Ha fet enregistraments per a les discogràfiques Deutsche Grammophon, Telarc, Harmonia Mundi, Collegno, Ircam, Stradivarius i Naxos.

Ha rebut diversos guardons, entre els quals l'Ojo Crítico de Radio Nacional de España (1995), Premi Roland de Periodisme de Música Clàssica de Catalunya (2000), Premi Ciutat de Barcelona (2001), un Grammy Llatí (2006) i un Diapason d'Or (2012). Des del 2006 és membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. L'Estat de Finlàndia li atorgà la condecoració de Cavaller de l'Orde de la Rosa Blanca el 2018.

<https://www.ernestmartinezizquierdo.com/>

Palau de la Música Catalana

Nadal al Palau

Del 13 de desembre
al 18 de gener

Més informació
i venda d'entrades
a www.palaumusica.cat/nadal

Dilluns, 13.12.21
Cantates i himnes de Nadal
de Bach

Dijous, 16.12.21
L'enfance du Christ de Berlioz
amb John Eliot Gardiner

Dissabte, 18.12.21
Festival de valsos i danses

Diumenge, 19.12.21 | Diumenge, 09.01.22
Bandes sonores
de John Williams

Dimarts, 21.12.21
La Grande Chapelle &
Escolania de Montserrat

Dissabte, 25.12.21 | Dissabte, 08.01.22
El trencanous de Txaikovski

Diumenge, 26.12.21
Concert de Sant Esteve

Dissabte, 01.01.22 | Diumenge, 02.01.22
Concert d'Any Nou amb valsos
de la família Strauss

Visites, concerts per
a famílies i molt més!

El diari

Joan Guinjoan (1931-2019)

Text de **Josep M. Espinàs** (1927)

"El Diari, El Diari, El Diari... El Diari d'Avui.

El President ha dit: el futur depèn de la integració, la pluri-coordinació i la hiperpotenciació de tots els recursos, i si els ciutadans tenen consciència, prudència i paciència, construirem un país, modèlic, hiperbòlic i clorefilic (si es que plou).

Catorze mil morts. Terratrèmol a l'Àsia, catorze mil morts, potser vint mil, potser cinquanta mil. Les notícies son confuses, l'Àsia és confusa. Estan comptant els morts. Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze. Un dos, tres... Vuitanta-sis. Vuitanta-set, nou-cents tres. Mil set-cents setanta quatre, mil set-cents setanta cinc.

Terratrèmol.

Avís: hem perdut el gos. Era la nostra companyia, el nostre consol, la nostra vida. Es diu Estrella, és blanc, amb una taca rosa a l'orella esquerra. Gratificarem generosament qui ens el torni.

Borsa d'avui:

Químicatrex: Tres-cents quinze més vuit.

Banca Unida: Set-cents quatre més dos.

Petrolandia: Cent vuitanta més sis.

Atomòlia: Dos-cents dotze menys un.

Electrinsa: Cent setanta més dos.

Mines Altes: Tres-cents onze menys dos, i

Cimentesa: Cinc-cents quinze més deu!

A la popular *vedette* Tina Dodó li ha sortit un gra a la punta del nas. No podrà estrenar l'espectacle "Tina Dodó Show". Hi ha qui sospita que el gra no existeix i que tot és una operació publicitària, i no falta qui arriba a negar l'existència de Tina Dodó.

El nostre equip és millor, però avui no hem tingut sort. L'àrbitre ens ha perjudicat. El gol no era gol. El nostre equip és millor, i avui s'ha demostrat. L'àrbitre ha estat just. El gol era gol. El gol no era gol. El gol era gol. Era gol. No era gol. Era. No era. Ser o no ser. Hamlet! Hamlet! Hamlet!.

La Conferència Internacional per al Progrés dels Pobles s'ha reunit a Londres. Representants oficials dels vuitanta tres països, després de tres setmanes de sessions, han aconseguit arribar a un acord concret: tornar-se a reunir d'aquí a tres anys a París, on examinaran les diverses propostes sobre a quina ciutat s'haurà de celebrar la reunió d'aquí a sis anys.

El sol es pon a les 18:17. Demà sortirà a les 05:41.

El Diari, El Diari, El Diari..."

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dilluns, 21.03.22 – 20 h

Sala de Concerts

Philip Glass i John Adams

Kebyart Ensemble:

GIOrquestra

Francesc Prat, director

PH. Glass: *Music in similar motion*

J. Adams: *Shaker loops*

J. Cage: 4'33"

PH. Glass: *Saxophone quartet concerto*

Preus:de 20 a 35 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

